

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۵/۰۲

ولي الله ملكزی

ملي محور

د پيرنگيانو د واکمنۍ په تاريخ کې، يو هندو پنجابي او دوو مسلمانو پنجابيانو داسې سياسي معجزې نندارې ته وړاندې کړي چې د باليوډ په فلمونو کې هم چا نه وي ليدلي. تيره اونۍ د سکاټلنډ نیشنل گوند، حمزه يوسف د خپل لومړي وزير په توگه وټاکلو. ۳۷ کلن حمزه چې د همجنس گرايانو د واده کلکه ننگه کوي، پلار يې د پاکستانې پنجاب، مور يې د کينيا او ميرمن يې فلسطيني ده. له ده پنځه مياشتې وړاندې، د انگریزانو محافظه کار گوند هندو مذهبي ريشي سوناک چې مور او پلار يې له هندي پنجابه راغلي؛ د صدراعظم په توگه وټاکلو. په سبا له يې د هندوايزم د بهگواد گيتا په کتاب له قسم خوړلو وروسته کار پيل کړ. ورځې لا تيرې نه وې چې د صدارتي ماني مخ ته يې د هندوانو د ديوالي (رنگونو) مذهبي ميله ترسره کړه او ليرې نه ده چې د خپل رسمي دفتر په انگر کې د غوا يوه مجسمه هم ودروي.

په ۲۰۱۶م کال کې صادق خان د لندن ښاروال غوره شو. د نوموړي پلار له پاکستانې پنجابه راغلی او د لندن د ښاري بس موټروان وو. هغه مغرور انگریزان چې په امپراتورۍ کې يې لمر نه ډوبيدلو او د دغې سيمې له عامو خلکو سره په يو دسترخوان ډوډۍ خوند نه ورکولو، نن د هغوی د لمسيانو راج ته غاړه ږدي. له دوی ټولو ترمخه، په ۲۰۰۹م کال کې تور پوستي باراک اوباما د امريکا ولسمشر شو او اته کاله يې د نړۍ په بام واکداري وکړه. هغه امريکا چې يو مهال تور پوستو شاگردانو له سپين پوستو سره په يو بس او صنف کې د کښيښاتلو اجازه نه درلودله، حاضره شوه تور پوستي سياستوال ته د مشرۍ پگړۍ په سر کيردي او د سپينې ماني کيلي ورته وسپاري. ځکه امريکايان په بدلون او سمون باور لري او پوهيري چې ملي محور، تل د ملي گټو او ملي مصلحتونو ضامن وي.

راځئ خدای ته مخ او شيطان ته شا کړو، که چيرې همدا څلور واړه نامتو شخصيتونه په کوم عربي هېواد کې ميشت وای، نو هرکال به د خپلې اقامې د تمديدولو لپاره په لاین کې ولاړ وو، ځينو به الله تعالی ته دعا کوله او چا به بهگوان ته زارۍ کولې چې د کفيل له غضبه مي وساته. لويديځه نړۍ نه جنت دی او نه په دې هېوادونو کې څوک د عمري عدالت خبرې کوي؛ بلکې يواځني لامل يې دا دي چې غربيان د خپلو ملي مصلحتونو په خاطر، په يو منلي محور باندې راټول دي. هلته انسان، انسان گڼل کيږي؛ مدني او ټولنيز حقوق يې خوندي دي. ښايي د همدې ټولنيز عدالت له وجې، هرکال له درې مليونو څخه زيات مسلمانان هڅه کوي ځانونه غرب ته ورسوي چې له بده مرغه، ډير يې په سمندرونو کې د نهنگانو خوراک شي او څه په ځنگلونو او ترکونو کې له لورې او تندي خپل خور ژوند له لاسه ورکړي.

کوتلي خبره همدا ده چې مور ملي محور، ملي گټو او ملي ارزښتو ته چندان ارزښت نه ورکوي. په همدې يوې پيرۍ کې مو پخپلو لاسونو درې ځلې ملي اردو رنګه کړه او د وارد شوو ايډيالوژيو او ازمونو په تنور کې مو خپل ولس ورپټ وړپټ کړ. مور د دوست او دښمن په تعبير کې يوه خوله نه يو؛ حتی د ملي بيرغ په رنگونو نه جوړيرو او خپل هويت، تاريخ او کلتور د گاونډيانو د تمدني حوزې برخه بولو. په يويشتمې پيرۍ کې خپلې لوني او خویندې له هغو حقوقو څخه محرومو چې دين، قانون او فطرت ورکړيدي. مور له هغه چا ډارېږو چې د قلم، کتاب او رڼا په خاطر، په تورتمونو کې د خلکو غوږونو ته غږ رسوي. د هغه چا مرۍ خپه کوو چې د حق، برابري او پخلاينې اواز پورته کوي. د ملي محور کمزورتيا مو دا ده چې د خپل وطن هندوان او سيکان د هغوی د عقيدې په خاطر وژنو، جايدادونه او درمسالونه يې لوټ کوو او بيا په ډډ ستوني د اسلامي عدالت شعارونه هم زمزمه کوو!

بله بدنصبيې دا ده چې زمور مذهبي محور هم د اختلافاتو او سليقو نذرانه شويدي. که له غټو خبرو تير شو، يواځې د تراويح په حکم او رکعتونو هم اتفاق نه لرو چې آیا هغه شل دي، اته دي او که هيڅ نه؟ د کوزي پښتونخوا يو مشهور مفتي صيب وايي: قيام اللیل شته خو تراويح لاچا راويستلي دي؟ همدا شان مور د عقيدې په ډير مهم اصل کې هم د تذبذب په لومه کې گير يو. په پنځه وخته لمانځه کې وايو «إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» خو چې سلام و گرځوو او يا د جومات له ډرشل پښه را د باندې کړو، نو زيارتونو او بابا گانو ته چيغې وهو چې را رسيږئ. له کوډو، حسد او نظر څخه ډارېږو او د کرونا او بوسايرو علاج په تعويد او د قبر په خاورو باندې کوو. خپل تقدير د

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايلرو مخکې په خیر و لولئ

سرک د غاړې په فالین لټوو. ډالر مو خوښ دی، ټایټینک او د ټام کروز فلمونه گور، آیفون او د ایپل کمپیوټر گړخوو، ختمونه کوو چې ربه زوی، زوم، لور او ننگور مې په عافیت سره امریکا او اروپا ته ورسوه، له یهودو او نصاراو خیرات غواړو، بیا په مړه گیده د زنده باد او مرده باد شعارونه ورپسې ور وشړو!

حق تعالی فرمایي: (إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ - اللَّهُ تَرَهْغِي د يو ولس په ژوند او حالت کې بدلون او رغون نه راولي، ترڅو یې پخپله په ځان کې تغیر نه وي راوستي). نور نو بس دی. د هیڅ نوم، شعار او داعیې په پلمه باید جنگ ونه شي. ځکه نور جنگونه به نور جنګي اتلان او بې سواده مارشالان وزيروي؛ نوري ميندې به بوري، خویندې کوندي او گلالي یتیمان به د ځناورو د هوسونو بنکار شي. اوس د دې وخت رارسیدلی چې د څلور نیمو لسيزو خزاوو، تربگنیو او یرغلونو په پای کې په داسې یو محور باندې راټول شو چې زموږ اسلامیت، افغانیت، عدالت، خپلواکي او سوکالي په کې خوندي وي. کله نو، دا به د تاریخ جبر وگڼو او جبر تل نازولي وي.

یادونه: که لوستونکي وخت او علاقه لري، نو کولای شي د ملکزي نوري لیکنې او څیړنې د هغه په فیسبوک، لنکد ان او د یوتیوب په چینل کې ولولي او وگوري؛ ادرس یې دا دی: Wali Malakzay